

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ : **ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΤΥΡΙΑΚΗΝ**

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. **10** ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. **10**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τιμή Φύλλου Λεπτά 3

ΤΑΤΑ ΤΑΤΑ ΑΡΘΡΟΝ
—ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΤΕΡΩΝ—

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 10

Ἡ πρώτη μασκαρίτα ποῦ θα παρελάσῃ ἀπὸ τὸ Κομιτάτον τοῦ Πειραιῶς.

«ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΟΥ, ΝΑ ΠΛΑΣΩΜΕΝ ΝΕΑΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ ΕΛΑΤΕ..»

ΣΤΙΧΟΣ ποιητοῦ εἶναι αὐτός. Καὶ ὁ στίχος τοῦ ποιητοῦ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ σύμβολόν μας.

Ἀδελφίτα μου, νὰ πλάσωμεν
νέον θρησκείαν, ελάτε !

Νέαν πολιτικὴν θρησκείαν. Τῆς ἰδέας τὴν θρησκείαν καὶ ἔχει τῆς Συνταλλαγῆς. Τῶν ἑργῶν τὴν θρησκείαν καὶ ἔχει τῶν Λόγων.

Ἐλάτε νὰ ἰδρύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Κοινοβούλιόν μας—τὸν ναὸν μας. Ὅλίγα χιλιάμετρα ὅμως μακρὰν τοῦ ἐτοιμορρόπου, ἐθνικοῦ ὁρθοῦ, Κοινοβουλίου.

Κοινοβούλιον χωρὶς βῆμα καὶ χωρὶς ἑδρας καὶ χωρὶς θεμελίαν.

Κοινοβούλιον χωρὶς πόρτες — γιὰ νὰ μὴ παραβιάζωνται καὶ χωρὶς κλειδιά—γιὰ νὰ μὴ παραδίδωνται.

Κοινοβούλιον στὸ ὅποιον νὰ συνερχώμεθα ὅχι γιὰ νὰ μιλάμε καὶ γιὰ νὰ γρονθοκοποῦμεθα, ἀλλὰ γιὰ νὰ σκεπτόμεθα καὶ ν' ανταλ-

λάσωμεν τὸν ἀδελόν, τὸν ἅγιον, ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν.

ΛΟΓΩΝ τοὺς βουλευτάς μας νὰ μαλλιοστρεβίζονται μετὰ στὸ βυζαντινὸν τοὺς ἀμφιθεατρον. Ἀφῆστέ τους ! Τί μας ἐνδιαφέρουν οἱ ἀγῶνές τους ;

Ἄν ἐπεκυρώθῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Τσικουινδάκου τί ἐκερδήσαμε ; Καὶ τί θὰ ἐχάναμεν ἂν δὲν ἐπεκυροῦτο ;

Τί θα κερδήσωμεν ἢ τί θὰ χάσωμεν ἂν ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μαντισουρινάκου ἢ ἂν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ οἰκουμένης ἀ κ ο υ ἢ π ο ὕ λ ο υ ἢ ἀ δ ο υ ;

Θὰ πάρῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν πρίεδρον ;—Χαλάλι της. Ἄν δὲν τὸν πάρῃ—χαλάλι σὲ καίνοὺς ποὺ θὰ τὸν πάρουν,

Τί ἡ Ἐκάβη πρὸς ἡμᾶς
καὶ μεῖς πρὸς τὴν Ἐκάβην ;

Θὰ βάλουμε τίποτε στὴν τσέπη μας ἀπὸ τὸ κέρδος τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ;

Ἐμεῖς εἴμαστε εἰ παῖχται. Καὶ παῖχται ἀτυχεῖς, ἀφοῦ ὅλα χάνουμε καὶ ἀφοῦ ὅλον τὸν παρὰ τὸν τραβᾷ τὸ βιδάνιον—ἡ Συνταλλαγή.

ΒΑΛΤΕ κάτω τὰ δευτέρια σας. Ποιὰ τὰ κέρδη μας τῶσων ἐτῶν Συνταγματικῆς ζωῆς : Νούλα ! Κ' αἱ ζημίαι μας ;—Αὐτὲς δυστυχῶς μετροῦνται κατὰ ἑκατοντάδας. Καλὸς δὲ λογιστής, ἐξετάζων μὲ προσοχὴν τὰ μυφλούζικα βιβλία μας, ἤμπορεῖ νὰ τὰς ἀνεβάσῃ καὶ στὸ ἑκατομύριον.

Δὲν εἶναι λοιπὸν καιρὸς νὰ σηλώσωμεν αὐτὸν τὸν Κουνσελευτικὸν βραχνᾶν ἀπὸ τὸ στῆθος καὶ ν' ἀναπνεύσωμεν ἐλευθερώτερον ;

ΛΟΓΩΗΡΟΣ μᾶς χρειάζεται γιὰ τὴν νέαν αὐτὴν θρησκείαν καὶ Λούθηρος ὁ Τύπος ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ, ὁ Ἀθηναϊκὸς ἰδίως Τύπος, ἀτλούστατα, φυτικώτατα, χωρὶς κόπους καὶ χωρὶς ἐξοδα καὶ χωρὶς πονοκεφαλιάσματα—καταργῶν τὴν Βουλὴν, ἐξοθελείζων δηλ. αὐτὴν ἀπὸ τὰς στήλας του.

Ὅλιγωτέραν πολιτικὴν, μᾶς εὐχρήθηκε ἀναχωρῶν ὁ Φὸν Πλέσεν. Ἐδημοσίευσε τὴν εὐχὴν τοῦ Γερμανοῦ διπλωμάτου ἡ «Ἑστία», τὴν ἀνεδημοσίευσαν ὅλοι σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες, τὴν ἐξῆραν, ἔγραψαν ἄρθρα ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἀνεγνώρισαν ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς σωτηρίας μας, κ' ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι μᾶς προσφέρουν κάθε πρωί

καὶ δέκα δαμιζάνες πολιτικῆς, ὡς θρεπτικώτατον πρῶνόν ρόφημα.

ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΩΜΕΝ ὅτι ὑπάρχει Βουλὴ. Δὲν θέλει νὰ μᾶς κάμῃ ἡ καθημερινὸς Τύπος νὰ τὸ λησμονήσωμεν ;

Δὲν μᾶς λυπεῖται ;

Δὲν φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τῆς νέας Πολιτικῆς θρησκείας μας ;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΙΤΕΡΑΓΚ

III

Τρεῖς κοράκια ὑπάρθονα τὰ σπάζουν,
Νὰ ἰδοῦν μὲς στὴς καρδιές τους τί φωλεῖάνουν.

Ἡ πρώτη ἦταν γεμάτη ἀπὸ εὐτογία,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἶμά της ἐχύθη.
Τρεῖς ἔχεν τρεῖς χρόνους ἐσφουδεύαν.

Ἡ δευτέρα γεμάτη ἦταν γλῶκ,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἶμά της ἐχύθη.
Ἀρνάκια τρεῖς τρεῖς χρόνους ἐβοσκουδύαν.

Ἡ τρίτη ἦταν γεμάτη δυστογία,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἶμά της ἐχύθη.
Τρεῖς ἄγγελοι τρεῖς χρόνους ἐσυρτοῦσαν.

ΑΓΙΣ, ΘΕΡΟΣ

ἜΡΡΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΟΣ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπέστειλε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους καταγγέλλον εἰς αὐτοὺς νόσον ἐκ τῶν κινδυνωδεστέρων, ἥτις διαβιβάσκει ἐσθον τὰ σπλάγχνα φιλῆς, ὅπωςθεν τῆς ὁποίας τόσος ἔχουν ἐξορμήσει λυσσῶντες δῆκοι.

Εἶναι ἡ διχόνοια, εἶναι αἱ διαίρεσεις ! Εἶναι ἡ ἀπαισιότερα ἀρχὴ, ἥτις βαρύνει καθ' ἡμῶν, ἀφότου τῆς μᾶς καὶ μόνης Ἑλλάδος αἱ αὐτόνομοι πόλεις ἐσπαράσσοντο ἀμοιβαίως χωρὶς νὰ προλαβῇ ἡ ἰστορία νὰ πιστοποιῇ ποτε προεικηρῶσαντο οἱ πόλεμοι, ποτε συνωμολογοῦντο συνδύκαι, ποτε συνήπτοντο καὶ διελέοντο συμμαχίαι, ἐνῶ ἡμεῖς ἐτέρου ἐκίστη πολιτεία, ἐκίστη αὐτόνομος πόλις, ἕκαστος ἐν ἄλλοις λόγοις συμμενὸς δὴμ ὡς τρίτης τάξεως, εἶχε καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς, τοὺς ἐμφυλίου, δηλαδὴ τοὺς ἐνδοχωρίους πολέμους τοῦ καθ' ὅς ἐσπαράσσοντο ἀμ ιβαίως ὀλιγαρχικοὶ καὶ δημοκρατικοί.

★ ★

Τότε τοῦλάχιστον ἦσαν ἐλεύθεροι. Ὅπως ἐλεύθεροι λεγομεθα καὶ ἡμεῖς οἱ ἐντεθέν τοῦ Μαλακασιῶν καὶ τοῦ Νεζερ ὁ ἀλλήλοισι, ὡγόμενοι καὶ καθιστάμενοι ἐκ τῆς ἐξαντήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν φανταστικῶν πολέμων ἀπολύτως ἀνίσχυροι, ὅχι μόνον ὅπως ἀντιδρῶμεν κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἰδῶμεν καὶ τὸν ἀσφυκτικὸν κλ ἰόν με τὸν ὅποιον περιβάλλει τὴν φυλὴν τῆς ὁποίας εἴμεθα τμήμα μικρὸν, οἱ ἔχοντες συμφέρον τὸ ὄνομα τοῦ ἑλληνισμοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπλὴν ἐννοίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου ἐδάφους ἐν τῷ

